

[Wilhjelm]

Selv beskedne politiske demonstrationer imod sultecirkulæret bliver mødt med kolossale politiopbud og vilkårlige masseanholdelser, som hidtil har været anset for retsstridige, men som nu forsvares af justitsministeriet ved at gøre vold på retsplejeloven.

Unge menneskers fornuftige anvendelse af ubenyttede og forsømte bygninger mødes med et politiopbud og en hårdhændethed, som er helt ude af proportioner. Må jeg erindre om, at Københavns politidirektørs egen statistik dokumenterer, at 20 pct. af de skader, politifolk har pådraget sig ved aktioner på Nørrebro, er skader, de har fået ved slag fra knipler og bid af hunde, som altså er påført dem af deres egne kollegaer. Det siger noget om den ukontrollerede og umotiverede voldsanvendelse, politiet betjener sig af.

148 mennesker ved en privat fødselsdagsfest udsættes for vilkårlig masseanholdelse. Det er galt nok, men langt værre er det, at justitsministeren forsvare det og siger, det er i orden, og påstår, der er hjemmel for det i en paragraf, idet han henviser til en paragraf om opløb. Det er klart, at retsgrundlaget så skrider. Hvis en fødselsdagsfest, der holdes bag fire vægge, kan komme ind under opløbsparagraffen, så kan den fødselsdagsfest, jeg holdt i forgårs for min 10-årige dreng og hans klassekammerater, også betragtes som opløb, og så kan denne her forsamling også betragtes som opløb.

Fagforeningsfolk på vej til en lovlige faglig demonstration med polititilladelse og hele balladen udsættes for forebyggende masseanholdelse. Det er galt nok. Det var en politifadæse, men først rigtig alvorligt bliver det, når justitsministeren forsvare det og påstår, at politiet var i sin gode ret.

Klager over politiet er blevet udsigtsløse. Lokalnævnene er en narresut. Politiet ikke bare deltager i behandlingen, men politiet er ene om at undersøge klagerne over sig selv. Man ændrede lokalnævnene med den tilfornordnede advokat for to år siden. Om denne nyordning har den advokat, der sidder i det københavnske lokalnævn, i november i år – altså for en måned siden – i tidsskriftet Juristen skrevet en foreløbig vurdering efter to års erfaring. Kort fortalt lyder vurderingen fra advokat Henrik Steen Andersen, Juristen, november, s. 301:

»Det er naturligt at stille spørgsmålet, om lokalnævnene med deres nuværende sam-

mensætning fungerer tilfredsstillende, herunder om advokaternes medvirken har ført til, at der iværksættes undersøgelser i væsentligt flere tilfælde end før. Svaret er efter min bedømmelse klart nej. Det er lige så håbløst umuligt at klage over politiet, som det var før den reform for 2½ år siden.«

VS har igen fremsat forslag om, at klager over politiet skal behandles af en særlig politiombudsmandsinstitution, som ikke er styret af hverken justitsministeriet eller politiet. Tilfældigvis er det netop kommet igennem papiromøllen nu her og er altså blevet genfremsat i dag, og vi bliver nødt til at gøre noget ved den sag.

Når sager om politiets optræden endelig kommer for retten, kan vi blive vidne til det, vi så i Frederikssund forleden dag. Aldrig har vi set en sådan politiindsats og opfindsomhed for at finde momenter til fordel for to voldtaltalte, som vi så i den sag. Der var ikke grænser for, hvilke fantasifulde teorier man havde for at finde undskyldende momenter for de voldelige politimænd. Anklagemyndighedens behandling var klart positiv særbehandling, anklagemyndigheden, som plejer at arbejde alt for ensidigt på at indsamle materiale imod de tiltalte, arbejdede her klart ensidigt for de tiltalte, og så ender det med en dom, der siger, at politiets optræden var ikke bare acceptabel, men korrekt.

Om retssikkerheden i øvrigt har vi oplevet, at ikke bare justitsministeren og justitsministeriet, men flertallet her i tinget accepterer, hvad der var utænkeligt for få år siden, nemlig at politiet anvender agents provokateurs, politiprovokatører, som lægger fælder for folk og derefter får dem klapset af. Vi har på det seneste oplevet, at man anvender anonyme vidner, og det betyder, at der måske, måske ikke, i dag sidder uskyldige i fængsler med lange fængselsstraffe, alene baseret på anonyme vidner, vi ikke kan kontrollere. Det ved vi ikke om der gør, men vi ved i hvert fald, at det sagtens kan lade sig gøre, at der bliver buret folk, der er fuldstændig sagesløse, inde, så snart man rejser den slags anklager, hvor domstolene er begyndt at acceptere nedsatte beviskrav og anonyme vidner.

Vi har oplevet politiets klare manipulationer med vidneudsagn og med konfrontationsprøver, uden at det får nogen som helst konsekvenser.